

Bloemlezing van gedichten van de Dichters Kring

2013 – 2014

Verwondering maakt het leven mooier

Voorwoord

Vorig jaar februari kwam de eerste gezamenlijke dichtbundel van de Dichters Kring Nederland tot stand. Hoe trots en blij waren de leden die een bijdrage hadden geleverd aan de allereerste editie. Daar wilden we een vervolg aan geven. Toen in het najaar van 2013 het thema van de landelijke Poëzieweek 2014 bekend werd gemaakt door het CPNB hebben we samen met Piet Hardendood, initiatiefnemer van de Dichters Kring, besloten een tweede editie uit te geven.

Eind september hebben we alle leden van de Dichters Kring uitgenodigd om hun mooiste gedicht te selecteren of een nieuw gedicht te schrijven rondom het thema van dit jaar: *Verwondering*. Begin december kwamen alle inzendingen digitaal bij ons binnen. ‘Verwondering’ is al een mooi woord op zich en wij vonden het steeds mooier en intenser worden: Prachtige gedichten verschenen op een zonnige decemberdag op ons beeldscherm. Hoe kan een woord zoveel totaal uiteenlopende emoties oproepen? Natuurlijk hoort verwondering bij onderwerpen als de natuur, het leven, een geboorte, ziek zijn en de liefde. Maar dat het zo tot de verbeelding spreekt en ontroering opwekt bij woorden als thuis, een iPad, een kade, madeliefjes en narcissen, vonden we overweldigend.

Wij hopen oprecht dat ook u na het lezen van deze gedichten het woord verwondering vaker zult gebruiken, zien, proeven, ervaren, voelen, meemaken, geven en horen. Want het is wonderlijk hoe *verwondering* ons leven kan aanvullen, intenser kan maken. Hoe het ons kan verblijden, of troost kan bieden. Verwondering opent je ogen, iedere dag opnieuw.

Marianne Vork,
Uitgever Nederlandse Auteurs Uitgeverij|NAU

Mama, vertel me eens ...

'hoe kan het toch gebeuren
dat uit dit dode hout
weer nieuwe blaadjes groeien
en wie geeft ze toch hun kleuren?

hoe kan het dat zomaar uit de grond
overal weer bloemen bloeien
waar pas nog helemaal niets stond?

hoe kan een vogel weten
hoe hij zijn nestje bouwt?

hoe kan een grote zonnebloem
uit zo'n klein zaadje komen
en waarom zijn haar blaadjes koud?

wie zet de takken eigenlijk
zo kunstig aan de bomen?

en mama, weet jij hoe het kan
dat de zon aan de hemel schijnt
en toch elke avond dan
in de zee verdwijnt ...?

hoe weet het water in de oceaan
waar het naartoe moet stromen?'

zoveel vragen stel je mij, mijn kind
wat ik weet en wat ik vind ...

maar ... wat ben ik er blij om!
want ik was bijna vergeten
hoe bijzonder het gewone is

dat het gewoon bijzonder is ...
... dat het gewoon
een wonder is ...

Oost west, thuis best

schat, eet je vanavond thuis
vraagt moeder aan haar zoon
ja hoor, klinkt het zeer beslist
door de telefoon

moeder is in alle staten
huppelt van geluk
nogmaals naar de supermarkt
haar dag kan niet meer stuk

's avonds blijft ze wachten
ontkent het stil verdriet
een stoel blijft leeg aan tafel
zoonlief is er niet

ze stuurt hem snel een sms
joh, ben je het vergeten?
nee hoor, leest ze zijn bericht
ik ben nu aan het eten

pas dan komt het begripen
voelt zich prompt stokoud
zijn eten doet ze in een bakkie
het is toch al koud

Ademloos

ontdekken hoefde ik ze niet
maar vaak zie ik ze wel
drie geliefde vrienden
kozen zelf de strop

als duveltjes uit doosjes
gooien ze mijn blikveld open
opnieuw voel ik mijn afgrijzen
over ademloze nood

hun schreeuwen om wat liefde
hoor ik soms in mijn droom

Als droom neer te schrijven

pas toen ik
gensters van zilver
goud en brokaat
van tussen de wolken
ging puren

kon ik afstand nemen
van leven
om het vonkende
als droom
neer te schrijven

Dromer

In een mist van sterrenstof
ligt de wezenlijke waarheid
als boodschapper van het leven

krachtig en geheimzinnig
het licht weerkaatsend

tot beelden onvermoeibaar
overgaan in verwondering

als spiegel van mensendromen

Geboorte

Kleine handjes
voetjes
lag jij
op mij

Ik bewonderde je
in alle opzichten
je zag
leerde

De wereld
in groot
en klein
vol verbazing

Hoe de spin de
mug ving
mieren hun
werk deden

Sta je
in het losse zand
stop jij je volwassen
hand in de mijne

En ik mijn schat
bewonder je
zoals wij hier staan
en 'Zijn'

Verbazing

Blik blijft stil hangen
ontmoeting op hoog niveau
geest lift even mee

laat wimpers rusten
vliegt op engelenvleugels
door badend maanlicht

waar zielenroersel
teer zweeft op wolkenroze
van zoete klanken